

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ FAPTELE APOSTOLILOR

CAPITOLUL 14

Vindecarea unui olog

8 În Listra era un om neputincios de picioare, olog din naștere, care nu umblase niciodată.

9 El ședea jos și asculta pe Pavel când vorbea.

Pavel s-a uitat țintă la el și, fiindcă a văzut că are credință ca să fie tămăduit,

10 a zis cu glas tare : „Scoală-te drept în picioare.” Și el s-a sculat dintr-o săritură și a început să umble.

11 La vederea celor făcute de Pavel, noroadele și-au ridicat glasul și au zis în limba licaoneană : „Zeii s-au coborât la noi în chip omenesc.”

12 Pe Barnaba îl numeau Jupiter, iar pe Pavel, Mercur, pentru că mânua Cuvântul.

13 Preotul lui Jupiter, al cărui templu era la intrarea cetății, a adus tauri și cununi înaintea porților și voia să le aducă jertfă, împreună cu noroadele.

14 Apostolii Barnaba și Pavel, când au auzit lucrul acesta, și-au rupt hainele, au sărit în mijlocul norodului și au strigat :

15 „Oamenilor, de ce faceți lucrul acesta ? Și noi suntem oameni de aceeași fire cu voi ; noi vă aducem o veste bună, ca să vă întoarceți de la aceste lucruri deșarte la Dumnezeu cel viu, care a făcut cerul, pământul și marea și tot ce este în ele.

16 El, în veacurile trecute, a lăsat pe toate neamurile să umble pe căile lor,

17 măcar că, drept vorbind, nu s-a lăsat fără mărturie, întrucât v-a făcut bine, v-a trimis ploi din cer și timpuri roditoare, v-a dat hrană din belșug și v-a umplut inimile de bucurie.”

18 Abia au putut să împiedice, cu vorbele acestea, pe noroade, să le aducă jertfă.

Pavel în Derbe și Antiohia

19 Atunci au venit pe neașteptate din Antiohia și Iconia niște iudei care au ațâțat pe noroade.

Aceștia, după ce au improșcat pe Pavel cu pietre, l-au târât afară din cetate, crezând că a murit. 20 Când l-au înconjurat însă ucenicii,

Pavel s-a sculat și a intrat în cetate. A doua zi, a plecat cu Barnaba la Derbe.

21 După ce au propovăduit Evanghelia în cetatea aceasta și au făcut mulți ucenici, s-au întors la Listra, la Iconia și la Antiohia, 22 întărind sufletele ucenicilor. El îi îndemna să stăruie în credință și spunea că în Împărăția

lui Dumnezeu trebuie să intrăm prin multe necazuri. 23 Au rânduit prezbiteri în fiecare biserică și, după ce s-au rugat și au postit, i-au încredințat în mâna Domnului, în care crezuseră. 24 Au trecut apoi prin Pisidia, au venit în Pamfilia, 25 au vestit Cuvântul în

Perga și s-au coborât la Atalia. 26 De acolo au mers cu corabia la Antiohia, de unde fuseseră încredințați în grija harului lui Dumnezeu, pentru lucrarea pe care o săvârșiseră.

27 După venirea lor, au adunat biserica și au istorisit tot ce făcuse Dumnezeu prin ei și cum deschisese Neamurilor ușa credinței.

28 Și au rămas destul de multă vreme acolo cu ucenicii.

[Continuarea în nr. viitor]

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

Nr. 254 / Duminică 13 Ianuarie 2019

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Charles Darwin, Făuritorul de mit (XIV)
- Lumini peste veacuri (vol. I). John Wycliffe
- M-am luptat lupta cea bună
- Mană cerească
- Proverbe armenesti. Oportunitate
- Echilibrul scump plătit
- Ești sigur că vei ajunge în Cer ?

DE MEMORAT / JOI 17 IANUARIE 2019

„Chiar și acela cu care trăiam în pace, în care îmi puneam încrederea și care mânca din pâinea mea, ridică și el călcâiul împotriva mea.” PSALMUL 40 : 9

Editorial. Este mințitul păcat ?

„Știu, Dumnezeu meu, că Tu cercetezi inima și că iubești sinceritatea [în traducerea Cornilescu : curăția de inimă]” . I Cronici 29 : 17

Un creștin tânăr lucra într-un birou de asigurări. El a venit la un prieten ca la un părinte cu plângerea : „Nu pot să rămân acolo ; mi se cere zilnic să scriu scrisori despre care știu că sunt numai neadevăr, în parte pentru a-i momi pe oameni la încheierea de asigurări, în parte pentru a trăgăna sau diminua plățirea sumelor datorate.” Prietenul cu experiență l-a sfătuit pe tânăr să-i declare agentului general că nu va mai scrie scrisori neadevărate, deoarece acest lucru este împotriva conștiinței lui.

El a făcut aceasta și în ciuda mâniei inițiale a șefului, totuși a fost păstrat pe postul lui, pentru că i s-a recunoscut sinceritatea. O vreme după aceea chiar a fost promovat, iar astăzi are un post mai bun decât atunci ...

Iată un alt exemplu din viață : „Un credincios, în vârstă de abia 18 ani, era agent comercial ambulant într-o mare firmă comercială. Șeful biroului de acolo tocmai vânduse bine un lot mare de marfă contra bani lichizi.

Dar cumpărătorul i s-a adresat tânărului agent cu o întrebare despre natura mărfii. Acesta n-a ascuns că marfa era stricată. Cumpărătorul s-a retras prin urmare din afacere, iar tânărul agent a fost amenințat cu concedierea de către șeful biroului.

Dar el nu și-a pierdut curajul și s-a bazat pe decizia patronului. Acesta se întorsese în urmă cu câteva săptămâni la Isus și astfel a găsit tânărul creștin protecție și pază” ... Întrebarea : „Este mințitul păcat ?” a devenit deja pentru mulți oameni cheia care le-a deschis conștiința, ca razele luminii lui Dumnezeu să poată lumina în întunericul inimii lor. Căci la întrebarea : „Puteți număra de câte ori ați mințit în viața dumneavoastră ?”, majoritatea oamenilor spun limpede, fără ezitare : Nu !

Orice minciună îl aduce pe mincinos în robia lui satan, care îl mână apoi dintr-o minciună în alta. Cuvântul : „... oricine trăiește în păcat este rob al păcatului” (a se vedea Evanghelia după Ioan 8 : 34) se observă tocmai aici deosebit de limpede.

[Preluare din : Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui, Anul XV- 1909 – 1910]

RECENZIE DE CARTE

Charles Darwin, făuritorul de mit (XIV) Rasismul lui Darwin

În aprilie 1829, *Beagle* a ancorat pentru câteva luni pe coasta Braziliei. În timp ce căpitanul FitzRoy și echipajul examinau și măsurau coastele Braziliei, Darwin își petrecea timpul în interiorul continentului examinând animalele, plantele și populația nativă. A zugrăvit populația nativă în termeni care astăzi ar fi considerați rasiști și ofensivi, „ignoranți, lași și extrem de indolenți”.

Descrisa deasemenea populația de culoare ca fiind „deosebit de stupidă”, ceea ce îl face pe autor să afirme că Darwin a fost rasist, un subiect pe care autorii contemporani îl evită. Consemnările făcute de Darwin în jurnalul lui de călătorie dovedesc și șovinismul lui. Darwin credea în superioritatea rasei și civilizației britanice în raport cu celelalte rase și civilizații. (Paginile 104 - 105)

Tot în jurnalul de călătorie, Darwin a consemnat că formele de guvernare de atunci din Brazilia, Uruguay și Argentina (Patagonia), erau „guvernări pe jumătate civilizate”. În opinia lui Darwin, democrația nu era o formă de guvernământ potrivită pentru America de Sud, el optând pentru dictaturi, locuitorii ei fiind mai puțin civilizați ca britanicii, ceea ce îl face pe Wilson să afirme că :

„... nu există nicio dovadă că [Darwin] a crezut, fie în tinerețe fie ca adult, în egalitatea rasei umane, fie ca ideal și deziderat politic, fie ca un dat științific”. (Pagina 105) Pe la mijlocul lui iulie 1829, *Beagle* ancorează în Patagonia.

În jurnalul de călătorie, Darwin face aceleași consemnări ofensive la adresa populației native de acolo, cu toate că, peste tot pe unde a ajuns, fie singur fie împreună cu căpitanul FitzRoy, a fost primit cu o ospitalitate deosebită.

[Preluare de la *Alianța Familiilor Creștine din România* : www.alianta-familiiilor.ro]

BIOGRAFII

Lumini peste veacuri (I), de Petru Popovici

CAPITOLUL 3

JOHN WYCLIFFE

Biserica Protestantă din Anglia susține că își are originea în Biserica Primară a Britaniei. Începutul creștinismului în acele insule e învăluit în ceața istoriei și nu se poate preciza în mod hotărât cine le-a vestit Evanghelia de prima dată, „dar e sigur” - zice Episcopul Jewel - „că Biserica din Britania, acum numită anglicană, nu a primit credința prima dată de la Roma”.

Unii autori printre care sunt : Usher, Stillingleet și Godwin cred că biserica a fost înființată de apostolul Pavel în perioada dintre prima și a doua întemnițare a sa la Roma.

Alții înclină să creadă că creștinismul a fost introdus prin anul 58 de către Bran, tatăl lui Caractacus, care a fost deținut șapte ani ca ostatic la Roma. La pretenția catolicilor că Papa Eleutherius ar fi fost apostolul

bretonilor, apologeții englezi dau replica : „Regele Lucius a fost botezat aproape cu 150 de ani înainte de Constantin, primul împărat creștin, care și el s-a născut tot în insulele britanice, și credința a fost plantată aici cu mult înainte, fie de Iosif din Arimatea, de Simon Zelotul sau de greci”.

Datorită faptului că britanicii sărbătoreau Paștele ca cei din Răsărit și nu ca Roma, îndreptățeste susținerea că ei au primit creștinismul din Răsărit și nu de la Roma. Cineva susține că Augustin ar fi fondatorul bisericii creștine din Anglia.

El a vizitat Anglia în anul 597. Dar pretenția aceasta e spulberată de faptul istoric că biserica creștină a existat cu mult înainte și că ea deja a avut martorii ei. Biserica Romei, prin trimiterea lui Augustin și a altor însărcinați ai ei, a dorit doar să-și extindă autoritatea și asupra lor.

Așa se explică faptul că mereu au existat stări de tensiune între creștini din Anglia și Biserica Romei.

[Va continua]

VERSETUL DE AUR AL BIBLIEI

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”.

EVANGHELIA DUPĂ IOAN 3 : 16

CARTEA VECHIE

313. Stăruința

„Căci ne-am făcut părtași ai lui Hristos, dacă păstrăm până la sfârșit încrederea nezguduită de la început ...”. [EVREI 3 : 14]

Creștinul adevărat este apreciat nu după începutul lucrurilor sale, ci după sfârșitul lor și după stăruința ce o arată în viață.

Călătorii pentru a merge la țintă trebuie să meargă pe drum fără a se abate din calea lor.

Luptătorul, dacă voește să câștige lupta, nu poate părăsi câmpul de bătălie.

Sfântul Apostol Pavel a început rău lucrul său, dar s-a îndreptat, a stăruit în bine și la urmă a putut zice : „M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința.

De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în „ziua aceea” Domnul, Judecătorul cel drept.

Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubit venirea Lui”. (II Timotei 4 : 7 - 8)

DICTIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Mană cerească** – Foarte des ne întâlnim cu această expresie. O găsim în nenumărate scrieri când cu înțelesul de *surpriză plăcută* care aduce belșug, când cu înțelesul de *hrană bogată*, când cu înțelesul de *sursă inepuizabilă de câștig* ... etc.

Explicația, la toate aceste semnificații, rezidă în aceeași întâmplare Biblică (*Exodul*, cap. XVI, 4 ș. u.) după care Dumnezeu, spre a-i hrăni pe israeliții plecați din Egipt și aflați în pustiu, le-a făcut marea surpriză (primul sens) să le pice din cer o hrană gustoasă (al doilea sens), zi de zi ... (al treilea sens de izvor neseecat) și gata preparată ...

Cum această hrană era cu totul nouă, necunoscută ... și nesemnând cu niciuna dintre bucatele de până atunci, a fost numită *mană*, care e o îmbinare de două cuvinte ebraice (*mân, hu*), însemnând : *Ce-i asta ?*

BOLI EVITABILE

CAPITOLUL 11 *Echilibrul scump plătit*

Urcând pe treapta vârștelor, îmi reamintesc de un om cu experiență, care atunci când voia să se afirme într-o discuție cu soția sa și voia să-i vină de hac, scrâșnea din dinți. Este un mister pentru mine cum putea s-o ofenseze pe soție scrâșnind din dinți și rupându-și plombele propriilor dinți.

Aceasta era chiar *dinte pentru dinte*. Au trecut mulți ani de când acest bărbat era în fașă, totuși în sfera relațiilor interpersonale el nu era mai deștept decât copilașul răzbnunător care își lovea capul de podea. Asemănarea dintre acești doi se poate explica, cred eu, numai prin faptul că fiecare poseda o natură firească înăscută. Majoritatea dintre noi nu se răzbnună împotriva altora lovindu-și capetele de podea, scrâșnind din dinți ...

Calea cea mai obișnuită a unora de a veni de hac altora este să vorbească despre aceștia ...

Aceste metode de răzbnunare nu ne feresc de o mulțime de boli trupești și sufletești.

Expresiile tari și animozitățile față de alții influențează unii hormoni ai glandelor pituitoare, suprarenale, tiroide și ale altor glande, al căror exces poate pricinui boala în organism. **Multe boli se dezvoltă când alimentăm ranchiuna noastră prin repovestire în prezența altor persoane.** [Va continua]

PROVERBE LATINE

OPORTUNITATE

• Nu timpul ți se potrivește ție, ci tu potrivește-te timpului. • Omul e sub vremuri, nu vremurile sub om. • E o vreme când tăcerea e de aur și vorba de argint, altă vreme – când vorba e de aur și tăcerea de argint. • Nu te descâlța, câtă vreme n-ai văzut apa. • Nu te tocmești, câtă vreme peștele e-n mare. • Vestea de seară n-o dai dimineața. • Nu vinde pielea ursului, câtă vreme nu l-ai împușcat. • Coaptă caisă, gură deschisă. [Din *Proverbe și cugetări latine*, Albatros, București, 1976].

CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. (Romani 3 : 23) **2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”. **3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. (Romani 6:23) „Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”